

FÖRSVARSMAKTEN

ÖVERBEFÄLHAVAREN

*Tal av Överbefälhavaren General Sverker Göranson
Ceremoni med anledning av räddningsarbetet på Kebnekaise, Kiruna den 12 december
2012*

Det talade ordet gäller

Hot, olyckor och katastrofer kan inträffa överallt. De tar inte hänsyn till nationsgränser. Det är därför ensam inte är stark. Alla vi som arbetar eller är frivilliga i Försvarsmakten- i Sverige eller i Norge, jobbar i polisen, räddningstjänsten eller fjällräddningen vet att vi ytterst gör det med livet som insats. Vi gör det för att vi vill göra skillnad för andra människor. För samhället.

Vi kan lösa våra uppgifter lugnt och tryggt därför att vi vet att det alltid finns dem som står bakom oss- beredda att göra sitt yttersta för att hjälpa oss om någonting skulle hända.

Det som inträffade den 15 mars i år, och som vi hört om i dag, var just en sådan händelse. Där personal från flera olika myndigheter, sida vid sida, och under svåra förhållanden sökte efter det saknade flygplanet. Alla ni gjorde allt som stod i er makt för att så snabbt som möjligt hitta och nå fram till haveriplatsen. Ni gjorde det som den norska besättningen visste när de lyfte mot Kiruna- ni kom om det värsta skulle inträffa. Vid den här insatsen kunde inget liv räddas. Olyckan var allt för svår. Men ni gav inte upp. Ni kämpade på. För besättningen, för de anhöriga, för Norges skull.

Många av er har också jobbat med detta under lång tid, även efter att det akuta skedet var över. Bra kämpat! Jag är oerhört stolt över er- oavsett vilken myndighet eller organisation ni tillhör!

Det här har varit ett bra exempel på samarbete, mellan olika svenska delar, men också med våra vänner från Norge. Försvarsmakten har som uppgift att stödja samhället vid svåra påfrestningar. Det gjorde vi med våra specialistkompetenser ur Norrbottens regemente, Arméns jägarbataljon, Lapplandsjägargruppen, Gränsjägarbataljonen, Helikopterflottiljen, MSS, SÄKSAM Boden, FMLOG, K3, F17 och F21. Vi har också under lång tid- inte minst här uppe- samarbetat med den norska Försvarsmakten. Själva övningen, ”Cold Response”, var ju ett resultat av det. Och, mitt i det här tragiska, ser vi att det nordiska samarbetet bär frukt. Att det fungerar. Att vi hjälps åt i med- och motgång.

En del av den Försvarsmaktspersonal som ingått i insatsen är inte här i dag. De löser just nu uppgifter i Afghanistan. Men till er som är här vill jag uttrycka min stolthet för den uppskattning som polisen, Fastighetsverket och många andra inblandade har uttalat för det arbete ni utfört. Yrkesskicklighet, målmedvetenhet och uthållighet under extrema förhållanden är omdömen som lämnats.

Det är egentligen inte särskilt förvånande – ni är soldater. Men inte vilka soldater som helst, utan soldater med en unik bergsförmåga som var avgörande för det här arbetet.

Det är skicklighet som ligger bakom att ni är så duktiga på det ni gör men det var turen som gjorde att ni redan fanns i området när olyckan inträffade. Var och en av er har bidragit till en framgångsrik insats. För det tackar jag er alla.

Men som jag också sa tidigare så känner jag en stolthet över allt det som gjorts- oavsett organisationstillhörighet. Som svensk känner jag att vi har ett samhälle som kan leverera när det krävs.

Livet går nu vidare. Såren läker sakta men säkert. I Sverige. I Norge. Strax väntar julen. Låt oss nu bära med oss stoltheten från insatsen i samband med haveriet och minnet av våra kamrater i den norska besättningen.

Tack.

Sverker Göranson

General